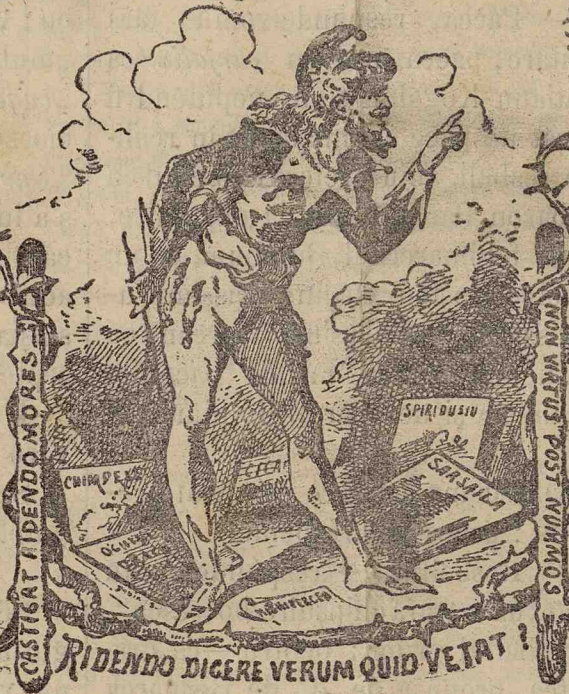

GHIAMPELE

NU
*NU STRĂINISMULU
 Ț OLIĞARCHIA
 NICI SULINANULU CORUPĂTORU*

CI
*CI ROMĂNISMULU
 DEMOCRATIA
 MOĂRĂRII DEMNE D'UNU DEMNU POPORU*

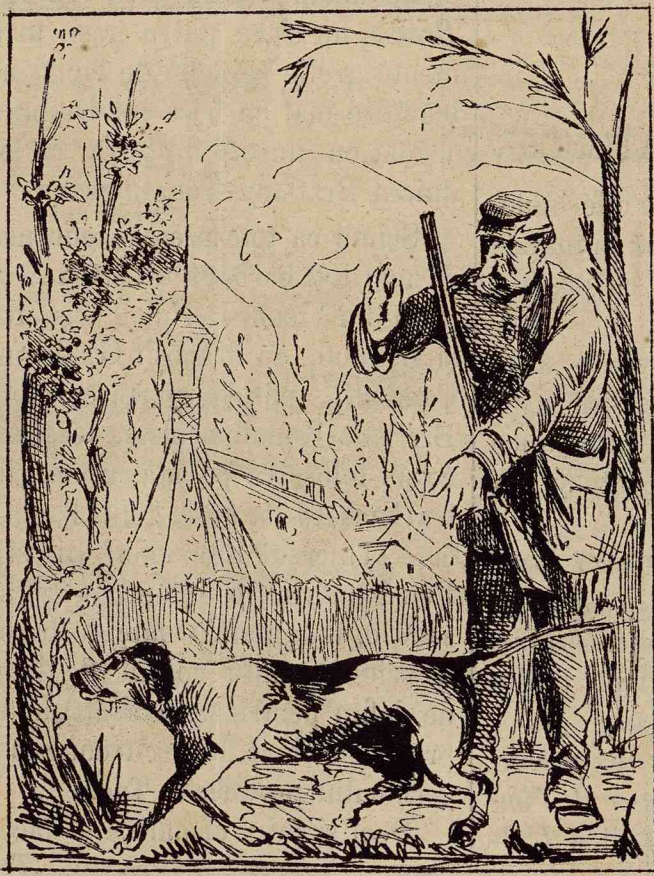

REDACTIA
 8 R. DA GERMANA, 2, (TIPOGR. ORIENTULUI)
 ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
 ABONAMENTELE
 NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SBU 6 L.
 Pentru capitală și județe:
 Pe unu anu (100 numere)..... lei 24
 Pe șese luni (50 numere)..... lei 12
 Linia de reclame și inserțiuni..... lei 2
 In Bucuresci, abonamentele nu se facu
 de cătu la administrația țiarului

ADMINISTRAȚIA
 IN STRADA GERMANA 2, (TIPOGR. ORIENTULUI)
 SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
 ABONAMENTELE
 INCEPU CU NUMERELE 1, 13, 26 SI 39.
 Pentru străinătate:
 Pe anu (100 numere) fr. 30
 Pe șese luni (50 numere) » 15
 Linia de anuciuri bani 30
 Din districte, abonamentele se trămită prin
 m. n. l. p. postale.

— Dia rulă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C. —

CESTIUNILE ȚILEI

Bietulu vânătoru! plăcă după prepelițe și căinele 'i descoperere duoi amantî?
 Autorisați de descoperitori, dămă dreptulu ghi-citorului a săruta pe amantă, decă va descoperi-o.

ANUNCIU

Redacțiunea și administrațiunea Ghimpelui s'a mutat în calea Mogoșioe, 75, (Cisméua Roșie în colțu) în Imprimeria de l'Orient.

I N V I Ă R E A

Sosi ziua înviării
Fiului Dumneșcescū,
Ce din ghiarele perșerii
Scăpă neamulū omenescū.

Suferindū batjocorire
Chiar de la poporul sēu,
Si pe cruce restignire
Ca tilharul cel mai rēu.

Muri celū care nu mōre.
Si'nmormētū s'a îngropatū,
Dér' ca și unū mândru sōre
A treia și a 'nviatū.

Oare cândū, iubită, țeră
Pentru tine va sosi,
Diaa cândū vorū fi să pēră,
Diaa cândū nu vorū mai fi:

Dureri crude, suferință,
Chinuri, fierea care-o bei
(Vai! ce nerecunoștință!)
De la ēnsuși fiū tēi. 1)

Când, iubită mamă, ōre
Va veni timpu-ășteptatū,
Ca să șicemū: „Ca un sōre
România a 'nviat!

D'ALESEPTEMANEI PATIMILOR

„Politiciarii orizontlar oilé-boilé,
șice *Padișahlar-havadișlar* în numărū'i
din urmă ce ne sosi cu posta...
bulgărăscă.

„De nu va fi resbelū vomū avea
pace, pentru că făcēdu-se pacea in-
cetēzā resbelū“ a șis și va șice
Claponul în numerile'i trecute și vii-
tōre...

„Scirile sosite ne prevestescū pace
saū resbelū“, șice și *Romānul* în
primul seū Bucuresci de joi sēra dis-
tribuitū abonașilorū nu mai tārșiu
de cât a dua a și diminēta...

„*Guerre ou paix, paix ou guerre,*
nous ne pourrons nous passer de l'une
des deux.“ pare-ni-se că șice *L'O-*
rient în numărū'i de joi trecutā cu
data de Dumineca viitōre...

Situașionea politicā fiind des-
tul de bine precisā de celle patru
organe mai accreditate din Evropa,
credemū pe lectorii lorū și prin ur-

mare și pe ai noștri, *plirophorisiți*
de ajunsū și trecemū înainte...

Se vedemū, astā-datā datā însē
fără concursul *luminatū* alū vre u-
nui confrate, ce ne-arū conveni mai
bine *noē* consefuratorilor : pacea saū
resbellul?

— Pacea, respunde-vomū fără
hesitare; pacea însē cu *cārjalii* ca
Brătianu-Kogālniceanu, neputēnd fi
de cât uā pace nominalā ērā în reali-
tate resbell, amū prefera resbellul cu
un baron Parfum, nsā la oblāduire,
cu un feldmarechal Bumbum, cu un
principe Bostan, cu un juris-impru-
dentissimo, stupidissimo Viorean, cu
cari ne-amū putea mānca pacellile
în „liniște și nesupārāți de nimeni.“

Sē vedemū acum ce este mai pro-
babile : pacea saū resbellul?

— Resbellul, — respunde-vomū
dupō „uā maturā chipsuire boerēscā“,
— resbellul primo: pentru — că dra-
gostea propusā de d. de Bismarek
lui Beaconsfield, acesta a refusat-o
fiind îndragostitū deja cu Gambetta,
și secundo : pentru-cā unde aū ajuns
și Majestatea-Sa imperatorulū tutu-
lorū Russielorū și Majestatea-Sa im-
pērātēssa tutulorū Indiilorū, n'aū in-
cotro s'o mai cārmēscā fōrā a se sa-
luta cu bombōne plumbutii...

Din conjecturā în conjecturā, din
deducșione în deducșione, sē mai ve-
demū acum — cum șice baronēssa
Pressa, nu s'arū putea gāsi, în mo-
mente grele ca celle de faciā, uā o-
blāduire mai cu frica lui Dumneșetū
și mai cu durere de țerā, ca oblā-
duirea Brătianu-Kogālniceanu?

Scimū că tōtā *pressa* europeanā,
că mai toți bărbații de statū... și de
sfatū din Viena, Berlin, Paris, Roma
și London, cu dracoșii Gladstone și
Cambell, aprobā purtarea politicā
Brătiano-Kogālnicenistā; dērā acēsta
ce ne folosesce pe câtā vreme „illus-
trulbārbatū de statū“ din hanul Da-
cia, „Thiersul Romāniei“ din strada
Pensionatului, o desaprobā stigmati-
sānd-o, (stigmatetele date de baronul
sē scie că suntū corōne de lauri și
de dafini pentru sigmatisași), o desa-
probā cu chiar bine-cuvēntarea cu-
cernicului protoiereū Tache...

Deci și prin urmare, — făcēndū
chorū *Pressunū, Resboulū, Tēmpit-*
tulū și Impertinēțel, — sustinēmū
și noi sus și tare că, pentru a avea
uā oblāduire cum ne arū plăcea *noē*
cellor de la Sépte-Nuci, s'arū cuveni
ca *Cellū de susū* sē 'și arunce indu-
rarea și milostivirea pe strada Pen-

sionatului și în hanul Dacia, fōrā de
care nu pōte sē fie îndreptare și er-
tare de păccate, nici în lumea acēsta
nici în cea viitōre...

Dērā în fine, nasce întrebarea : ce
se va face cu retrocedarea Bassara-
biei, de ōre-ce, dați de golū uā datā
cu : „Thiers care cedānd Alsacia fu
„numit salvatorul Franciei,“ și cu
„cugetārile“ lui moșū Pipirgū Cru-
cioescu, și curcile, — și mai alleșū
„*Curcanii,*“ — din țerā lui Stefan
ș'a lui Mihai, vē recunoscū de Juđi,
cari pe trei-șeci de arginți (valōre
actualā): 30 banițe poli-imperiali ați
sfāșia-o pe Mater-dolorosā în chiar
septemāna patimelorū sante...

Hei și?! — Dar domniū roșii nu
vorū sfirși pōte cedānd și Basarabia?

Se discutāmū, boeri d-vōstrā, pu-
tintelū questiunea acēsta

Sē ne inchipuim că resbellul an-
glo-russū nu se mai face, că Russia
nu va mai risca de a fi învinsā, din
îvingētōre ce este, și că va ajunge
la tocmēla...

Sē ne inchipuimū că Russia ține
la Bassarabia ca Arabul la armāsarū,
ca Muscālul la borșū...

Sē ne inchipuimū că Czarul ce-
dēzā la tōte celle-l-alte pretenșioni
ale Imperātesei Indiilor, mult mai
vitali pentru *interesele englese* ca cel-
le rezultate din Bassarabia, afōrā de
questiunea retrocedārii Bassarabiei
pentru-care arū merge pinā la ex-
treme...

Hei bine, fi-va cine-va atât de....
bulgarū sē cređa că lordū Cam-
bel și Glastone, că Beaconsfield și
și tōtā Anglia vorū face resbellū
Russiei, resbellū ca alū Troadei de
dece ani, numi și numai pentru
Bassarabia?

Fugiți d'acolo nu mai visați.

Vedeți dērā, rapitōre lectrițe, că
nu este cu neputință ca chiar sub
domniū radical, sē se retrocedeze
Bassarabia Russiei...

Dērā ne veți șice că „radicalii nu
„vorū ceda-o nici morți, ci Congre-
„sul : Europa care ne-a dat-o, tot ea
„ne o reia“.

Tote bune, dērā n'arū fi fost mai
prudentū a o da de bună voiā, com-
parāndu-ne cu Thiers care a retro-
cedat Alsacia și Lotaringia, fiind-cā
se și potrivește lucrul ca nuca 'n
pārete?

In adevār, resbellul anglo-russū
avēnd loc și Russia învinsā, nu numai
partea cea din Bassarabia scăpa-va,

dără pôte întrăgă--intreguliță,--dar ce amă fi fost în drept a ne adăsta se 'l priimimă chiar de la Majestatea-Sa Alexandru II în locul Sântului George obținut pe câmpul de honore; resbellul anglo-russu apoi având locu și Russia învingătoare, nu numai particeica acea din Bassarabia ne-ară fi amenințată, dără încă noi cu toții, cu cățelă cu purcellu; ne având în fine locu resbellul și împăcându-se lucrurile între Anglia și Russia, nu este cu neputință a ne fi răpita acea scumpă particeică de pămentu... Si pôte, amă mânca și cu buzele umflate!

* *

Inse nu noi o vomă da-o...

Amă disu: ea ne-ară fi răpita, și România nu va putea face Europei resbellu, pentru-că Europa nu este Plevna.

Se sfirsimă aci cu prelungita septamă a patimilor României, și se adăstamă septemăna luminată...

Pôte ea, lumina-va pe Români și pe bine-voitorii loră, de cum și ce s'ar putea face mai bine, mai practică, mai fără sentimentalism, în aceste momente orribili când suntemă amenințați cu sfășiarea patriei...

Piporușă.

MUSCA

De la aratū unū plugū
Venia încetū spre casă,
Și la unū boū pe jugū
Uă muscă s'asădă.
Er ei spre'ntămpinare
Uă altă muscă'n sborū
Îi face întrebare:
„De unde dragă sor?
— Și mai întrebă de unde?
Ei musca îi răspunde
C'unū aerū supăratū.
Aū nu pricepi ce facemū?
Nu veți că noi ne'ntorcemū
Din câmpū de la aratū!“

* *

Spre laudă deșertă
Mulți dicū: „Noi amă lucratū“
Când ei lucrădă'n faptă
Ca musca la aratū.

A. Donicî.

HORATIU

SATIRA II

Cântărețele, șarlatanii, minciinoșii, comediantii, parasitii și toți omenii de felul acestora sântu triști și desolați de mórtea cântărețului Tigellius, pentru că era liberalu în cheltuieli. Unū altul, din contră, temându-se a nu trece de risipitoru, n'ar da unū amicū în lipsă de cele necesare cu ce să se apere de frigū și de fōme. Intrebați'lū pentru ce risipește în cheltuieli nebune, nenorocitul, strălucita avere a tatălu și-a moșului său, cumpărându totu felul de nimicuri cu banii luati cu interesu: ne răspunde că nu voiește să trecă de unū omū avăru, de unū sufletū micu. Unū l'aprobă, alții lū condamă.

Fufidius să teme de reputațiunea de cheltuiitoru, de deșertu. Bogatū în pămenturi, în fonduri date cu dobândă, începe a căștiga ciuci la sută peste capitalu, și cu cătu împrumutatulū sē ruineză mai iute, cu-atătu elū îl apēsă mai multu. Elū caută biletele noviciloru cari iau roba virilă, și cari suferă de jugulū părintescū. „Puternice Jupiter! vorū striga cei cari m'audū, dēr' acestū omū face pentru dēnsulū uă risipă proporționată cu aceia ce căștigă.“ Elū? N'afi putea crede, din contră, cătu e de cumplitu pentru sine ăsuși. Acelū părinte, pe care comedia lui Terențiu n'illū arētă atătu de nenorocitū pentru că și-a isgonitū fiulū, nu se condamna la niște mai aspre pedepse de cătu acesta.

Acum, decă cine-va me 'ntrebă unde vroiu s'ajungū, ecă: Când cei proști voiescū să evite unū escesu, cadū în escesulū contrarū. Malthinus lasă să-i atirne roba; unū altulū asemenea o ridică cu nerușinare pēnă d'asupra cinturei. Rufillius esală parfumulū ambrei; Gargonius nu. De locu nu e uă drēptă măsură.

Dēr' e bine-a ve face cunoscutū, vouē cari voiți atăta reu galanțilorū, de câte amărăciuni sântu adăpați, cum plăcerile lorū, deja atătu de rare, sânt inveninate de osteneță și i espune adesea la îngrozitoare primejdii. Unulū s'a aruncatū de susū în josulū casei; altulū a fostū lăsatū mai mort sub loviturile bastonelorū; acesta fugind a căditū în mânele aspre ale tilharilorū și acela nu a scăpatū cu pele de cătu prin ajutorulū banilorū.

UMBRELA

(Urmare și fine.)

Vorbind:

Tuna da! tuna boiări și cucōne, adică cucōne și boiări, ecă cucōnele se pun mai 'nainte. Tuna grōznic!... Străngem din când în când brațul angerășului meu cu perii de aur și de eben, care, la rindul ei, mi'l strângea mai cu foc p'al meu... Și așa, haide! haide! adjunserăm .. șei unde?... acasă la d-ei. Intrarăm în casă, aprinse lumina, ecă era sēra, și mē pusei pe o dihnă cântând:

Cântă:

De-acum tune ori cāt pōte
Și potop pōte cădea;
Căci pe mine-aceste tōte
De loc nu m'or speria!

Când eu puica sum în casă
Pēra lumea! N'am habar...
Din cer cădă foc, puciosă:
Tōte fi-ror în zadar!

Vorbind:

M'amorezasem ciubuc!... Ce va se dică și hamorul ăsta!... Mare putere mai are Dōmine!... Nu șei ce simțiam: pipăii la inimă și me 'neredintai mai cu rezōne, pe deplin, că eram în adevēr amorezat ciubuc, fără se șei.

Se ve mai spun cele ce urmară, ce vorbirăm și ce conservarăm împreună, e de prisos, fiind-că n'o s'auđiți de cāt lucruri ce le șeiți mulți și multe dintre d-vōstră, mai bine de cāt mine.

Cântă:

Ecă-me dēr pēnă 'n fine
Devenit amorezat;
Totma-acum, hamoru 'n mine
Drum săgeței lui ađat.

Și ea sbirrr... la animiōră
Drept acolo m'a lovit.
Trebuie dēr, sorioră,
Se cat lēcuri de iubit!

Vorbind:

Așa! eram amorezat ciubuc!... Of! și ciudată bōlă mai e și hamorul ăsta!

Cântă:

Cați lēcuri și nu găsesci,
'Lū descăntă: nu nemereșci!
Cu nimieș nu se 'mpēcă
Pēnă ce de tot te sēcă!...

Vorbind:

Sudorile mī curgēu pe frunte, tremuram, nu sciam ce fac, când angerușul meu, cu perii d'aur și de eben, se aruncă în brațele mele cari, ca prin farmec se 'ncordară, ca hameiul pe prăjină, împregiurul mișcolului ei delicat și suțire, (pôte se fi fost și gros, dēr' așa mi se părea mie atunci.) Plecă capul ei āngereșe, frumos ca luna, sōrele și tōte stelele... 'lū ridică... 'și-alipi buzele d'ale mele și... și... un sērutat, ah! un sērutat, (suspina,) rēsună împregiurul nostru. Se 'ntelege că o sērutasem

Uă tăcera adincă urmă, care fu curmată în cele din urmă de un suspin și mai adinc, al ei, și de aceste vorbe sfōse pe cari mi le adresă mie, de ore ce nu era nimeni alt în casă: — Drăguță, șei ce?... și tăcu. — Ce este? o'ntreba eu uitându-mē în tōte părțile, cređend că era se 'mi spuna că vine bărbatu-seu pe usă. Nu te șii, spune-mi se vrei? — Mi-e frică se nu fiu refuzată, dise ea. — Nicl uă dată! āngerașul meu cu perii d'aur și de eben!... Acum vorbiam mai cu coraj: vēđui că nu era vorba de bărbatu-seu; era vacanță.

Dēr' se venim la vorbă. — 'Ti fāgădniesc și 'ți compromit că nu te voiū refuza măcar de mi-ai cere capul.

He! he! aci e-aci!... Șeiți ce mi-a cerut?... Na! se te mai amorezezi alt dată, decă 'ți dă mână!... Cinci deei de frānciori, Deu! ca se 'și scōtă uă rochiă ce-avea de gând s'o dea la croitor... Hait! nene Jenică, te-ai dus pe copcă!... Cinci deei de frānciori: uă sută trei deei și cinci de lei vechi!... Tacu ce tăcu! apoi îi disei: — Cu plăcere āngerul meu, dēr' n'am la mine, crede-mē, de cāt numai unspredece frānci... Și dicēnd ăste vorbe, se-seși și pusei pe māsă bieții mei bānișori munciți cu sudōrea mea. — Ia'i, i disei, și fi ai asigurată că mōine ti-duc și cusurul, adică: defectul.

Dicem eū se 'i ia, dēr' Deu! tare mi-era tēmă se nu pună mână pe ei!... Așa! Bānișorii mei, munciți cu sudōrea mea, se se ducă dracului hait! așa!... (Sufă'n palmă,) Dumneđeu, ori dracul, 'i dede'n gândū însē de nu 'i luă: mē cređu ca-o se 'i aduc a dua-đi cinci deeo de frānculeți și 'i lāsă pe māsă. Eū, vulpe bētrână, pusei mână pe ei și 'i bāgăi în posunar. Ce dracul, mē gāndiam eū, un-spre-deșe frānciori: uă sută trei-deei și cinci de lei vechi, munciți cu sudōrea mea, se 'i dau așa!?... Ferescă Dumneđeu!... Șeiți cāt?... Totma'n dīca de astă-đi!...

Cântă:

Ec' așa! m'amorezasem
Că'n amor sincer credēm,
Ba mai mult: și serutasem
Niște buze de mārģōn.

Pentru'ntel in a mea viētă
Așa dragoste-am simțit,
Dēr' acum 'mi vine grētă
Când gāndesc ce-am foat iubit.

Vorbind:

Da! 'mi vine grētă!... Lerteți'mi espresia!... Noiu mai iubi cāt oiū trăi cu-aga foc cu atunci, mai ales când e se scot și banii din pungă!... Mulțumii lui Dumneđeu în mine și, după ce'mi luai banii, sēra bună!... și cāt mai iute o'lnai la sēnătōsa!... Mē temeam, firege! ca se nu mi'i cēră er inapoi. O porni dēr la papuc, ca se mē 'ntorc a dua-đi, la moși!... Așa! o ștersei la... (egind) sēnătōsa!

MARE TOMBOLA

Din causă că timpul a fost nefavorabil în zilele de 10 și 11 ale curentei, când s'a ținut tombola pentru ajutorul oștenilor răniți în resboiū, și a orfanilor remași de la cei morți, se redeschide în zilele de 17 și 18 ale corentei.

Tambola va avea loc în palatul Universității, de la 12 ore dimineață, pînă la 5 ore sēra.

Sunt rugați toți acei cari au luat bilete pentru această tambolă precum și publ.cul, a fi fața la tragere, aducēnd cu deași cāt de numeroși amici, spre a se ajuage la scopul organizării sale.

Pe lēngă obiectele remase, s'au adăogată mai bine de trei sute căștiguri, între care cea mai mare parte obiecte trimise de D-na Pia Brătianu în ultima đi a tragerii, între aceste căștiguri cea mai mare parte sunt obiecte de valōre și de lux.

Bilete albe nu se vor mai adōga. Un număr costă numai 50 bani.

Biletele se găsesc în localul tragerii în zilele și orele indicate.

Com totul.

THEATRU NATIONAL

Duminēca la 16 Aprilie 1878

Se va reprezenta piesa:

JIANUL

CAPITANŪ DE HAIDUCI

Drama natională, compusă cu totul din nou, de D-nu M. Pascaly. — Preciurile cele obișnuite.

CHRISTOS A INVIAT

Situațiunea în ziua de ați.